

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 836

гр. Пловдив, 09.08.2022 г.

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, III НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
закрито заседание на девети август през две хиляди двадесет и втора година в
следния състав:

Председател: Силвия Л. Алексиева

като разгледа докладваното от Силвия Л. Алексиева Наказателно дело от
общ характер № 20225330204409 по описа за 2022 година

намира че делото подлежи на разглеждане от Пловдивски районен съд
и не са налице основания за спиране и прекратяване на производството по
делото.

Съдът установи, че на фазата на предходната фаза на процеса е
допуснато отстранимо съществено нарушения на процесуалните правила,
което е довело до ограничаването на правата на обвиняемото лице:

Съдът установи, че в досъдебна фаза на обвиняемия А. А. А., ЕГН
***** е повдигнато обвинение за извършено престъпление по чл. 343б,
ал. 3 от НК, за това че на 29.07.2022 г. в гр. Пловдив, е управлявал моторно
превозно средство – лек автомобил марка Фолксваген , модел Голф с рег. №
***, след употреба на наркотични вещества – метамфетамин.

С обвинителния акт от друга страна, обвиняемият е предаден на съд за
същата квалификация на престъплението, но за това, че на 29.07.2022 г.,
около 00:50 ч. в гр. Пловдив, на бул. „България“ до № 1, с посока на
движение запад-изток, е управлявал моторно превозно средство – лек
автомобил марка Фолксваген, модел Голф, **сив на цвят** с немски рег. № ***,
след употреба на наркотично вещество – метаамфетамин.

Съдът намира, че всеки властнически акт, с който се ангажира
наказателната отговорност на даден правен субект следва задължително да
съдържа пълно, точно и ясно изложение на всички съставомерни фактически
положения, които се приемат за установени, както и приложимите към тях
правни норми. Този прецизен минимум от правнорелевантна за наказания
субект информация следва да се съдържа в самия правораздавателен акт, а не

да се извлича от доказателствата по делото.

Съгласно разрешенията дадени в ТР 2/2002 г. на ОСНК на ВКС на предварителното производство се повдига обвинение, предназначено да определи най-общ, първоначален, „работен“ предмет на доказване по делото. То може да бъде изменяно в зависимост от доказателствата, които се събират и проверяват в хода на разследването но не и директно с диспозитива на обвинителния акт. Могат да се правят промени в същото обвинение до изготвянето на обвинителния акт.

Когато се разкрият основания да се измени **съществено обстоятелствената част на обвинението**, като се въведат нови факти за време, място или посока на движение, **следователят респ. разследващия полицай е длъжен да измени обвинението**. На практика това става чрез извършване на процесуалните действия по чл. 219 НПК по отношение на новото обвинение. При всяко положение обаче по същество се осъществява институтът на изменение на обвинението на предварителното производство, при което **делото продължава да се движи** по последното обвинение, по което прокурорът може да реши да внесе обвинителен акт, без да е длъжен да се произнася по предходните обвинения.

Независимо от това дали по време на разследването обвинението е било изменяно или не, по аргумент за противното от чл. 236, ал. 1, т. 1 НПК прокурорът може сам да вземе решение да внесе обвинителен акт в съда за същото, еднакво или по-леко наказуемо престъпление, но само и единствено когато **липсва съществено изменение на обстоятелствената част на обвинението**. По аргумент за противното, не може да се внесе в съда обвинение при съществено изменение на обстоятелствената част на обвинението, а такова е налице, когато на обвиняемия не са били предявени по съответния процесуален ред всички обстоятелства, върху които следва да се изгради обвинението и които имат значение за определяне на фактическия състав на престъплението, и поради непредявяването им подсъдимият не е могъл чрез обясненията си, чрез посочване или изискване на доказателства или чрез други процесуални способи да реализира правото си на защита. (Решение № 378 от 01.12.2015 г. по н. д. № 1364 / 2015 г. на Върховен касационен съд, 3-то Н.О). В настоящия случай съдът установи, че в диспозитива на обвинителния акт се привнасят факти за време и място, които не са били предявявани на обвиняемия и по които същия не се е защитавал.

Това, че едва с обвинителния акт се посочват нови факти на лицето, които държавното обвинение счита за съставомерни, води до ограничаване на процесуалните права на обвиняемия по акта и нарушаване на правото на справедлив процес по смисъла на чл. 6 ЕКПЧ. На предварителното производство обвиненото лице не се е защитавало срещу предявените му по реда на чл. 219 НПК неидентични факти.

Тъй като същественото процесуално нарушение се отстранява чрез законосъобразно повтаряне на процесуалното действие, при което то е било допуснато, то следва делото да се върне на досъдебната фаза на процеса за повдигане на прецизно обвинение, в които да се предявят на обвиняемия всички факти, по които държавното обвинение предава обвиняемия на съд, за да може същия да се защитава по тях.

Липсата на предявено обвинение по реда на чл. 207 от НПК за определени факти, а запознаването на обвиняемия с тях, едва на фазата на обвинителния акт съдът намира за отстранимо съществено процесуално нарушение, поради което са налице предпоставките на чл. 358, ал. 1, т.3 вр. с чл. 249, ал. 4 т.1 от НПК и делото следва да се върне на наблюдаващия прокурор за отстраняване на допуснатите съществени нарушения, посочени в мотивната част на настоящото определение.

Поради това и СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА съдебното производство по НОХД № 4409/2022 г. по описа на Районен съд Пловдив.

ВРЪЩА делото на Районна прокуратура - Пловдив за отстраняване на допуснатите нарушения.

Определението подлежи на обжалване и протестиране в седемдневен срок пред Окръжен съд - Пловдив.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____